

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васяновича Володимира Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини третьої статті 135 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“

м. К и ї в
22 жовтня 2020 року
№ 232-3(І)/2020

Справа № 3-191/2020(464/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васяновича Володимира Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини третьої статті 135 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Васянович В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій статті 8,

частинам другій, третій статті 22, частинам першій, другій статті 55, частині першій статті 126 Конституції України (конституційність) положення пункту 1 частини третьої статті 135 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон), відповідно до якого базовий розмір посадового окладу судді місцевого суду становить 30 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, розмір якого встановлено на 1 січня календарного року.

Із конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що Вища рада правосуддя рішенням від 29 серпня 2017 року звільнила суддю Глухівського міськрайонного суду Сумської області Васяновича В.М. з посади у зв'язку з поданням заяви про відставку.

У серпні 2019 року Васянович В.М. звернувся до Територіального управління Державної судової адміністрації України в Сумській області (далі – Управління) із заявою щодо видачі довідки про суддівську винагороду, яка враховується при призначенні (перерахунку) щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці та обчислюється виходячи з розміру 50 % посадового окладу Голови Верховного Суду, для визначення розміру щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці.

Листом від 16 серпня 2019 року № 04-1110/19 Управління повідомило Васяновича В.М. про те, що не є можливим надати йому довідку на підставі запропонованого ним розрахунку.

Такі дії Управління Васянович В.М. оскаржив до Сумського окружного адміністративного суду, який своїм рішенням від 1 жовтня 2019 року, залишеним без змін постановою Другого апеляційного адміністративного суду від 24 січня 2020 року, відмовив у задоволенні позову.

Другий апеляційний адміністративний суд вказав на те, що на час звільнення Васяновича В.М. з посади судді Глухівського міськрайонного суду Сумської області у відставку чинне на той час законодавство не передбачало визначення розміру щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці виходячи із розміру посадового окладу Голови Верховного Суду, та

зазначив, що відповідно до частини першої статті 58 Конституції України закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі.

Не погоджуючись із такими висновками судів, Васянович В.М. звернувся до Верховного Суду.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 23 червня 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження, оскільки справа Васяновича В.М. належить до справ незначної складності та відповідно до пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення у таких справах не підлягають касаційному оскарженню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що положення пункту 1 частини третьої статті 135 Закону змінило порядок оплати праці суддів, „суттєво знизило досягнутий рівень гарантій їх незалежності та призвело до значної диспропорції у матеріальному забезпеченні суддів різних рівнів, а також суддів і голів судів“.

На підтвердження своєї позиції автор клопотання наводить положення Конституції України, Закону, Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI зі змінами, а також посилається на рішення Конституційного Суду України від 22 травня 2008 року № 10-рп/2008 та від 3 червня 2013 року № 3-рп/2013.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення,

винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша); якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

З аналізу судових рішень, копії яких долучено до конституційної скарги, вбачається, що автор клопотання вичерпав усі національні засоби юридичного захисту. Остаточним судовим рішенням у справі Васяновича В.М. є постанова Другого апеляційного адміністративного суду від 24 січня 2020 року. Конституційна скарга прийнята відділенням поштового зв'язку Акціонерного товариства „Укрпошта“ до відправлення 22 вересня 2020 року, тобто подана до Конституційного Суду України після закінчення тримісячного строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, Васянович В.М. не висловив.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Васянович В.М. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності положення пункту 1 частини третьої статті 135 Закону приписам Конституції України, а лише обмежився цитуванням окремих положень Конституції України, законів України та рішень Конституційного Суду України. Однак цитування положень Конституції України, законів України, наведення юридичних позицій Конституційного Суду України без надання аргументів щодо невідповідності Конституції України оспорюваного положення Закону не є обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності.

Суб'єкт права на конституційну скаргу, стверджуючи, що оспорюване положення Закону є таким, що звужує зміст та обсяг визначених Конституцією України гарантій незалежності судді, фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням визначення розміру посадового окладу судді, який враховується при призначенні (перерахунку) щомісячного довічного грошового утримання судді у відставці.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Васяновича Володимира Михайловича щодо

відповідності Конституції України (конституційності) положення пункту 1 частини третьої статті 135 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**